

3. *Ільчук Л. І.* Моніторинг соціальної ситуації в Україні: аналіз та прогноз (листопад 2010 р.)

4. <http://www.ukrstat.gov.ua/> — сайт Державного комітету статистики України

5. Making Transition Work for Everyone: Poverty and Inequality in Europe and Central Asia. World Bank: Washington DC, 2006.

Поліщук М. Ю.,

аспірантка кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
Україна

Polishchuk Maryna,

Ph. D student
Kyiv National Economic
University
named by Vadym Hetman
Ukraine

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Розглянуто сучасний стан розвитку та проаналізовано основні проблеми металургійної галузі України. Запропоновано стратегічні напрямки покращення ефективності діяльності металургійних підприємств.

STRATEGIC DIRECTIONS OF THE METALLURGICAL COMPLEX OF UKRAINE

The current status of development and analyzes the main problems of metallurgical industry in Ukraine. A strategic directions to improve the efficiency of metallurgical enterprises.

Металургійний комплекс в Україні — це системоутворююча, стратегічна галузь, яка дозволяє отримувати позитивне сальдо торговельного балансу країни та формувати валютні резерви Національного банку. Більш ніж 40 % валютних надходжень України формуються гірничо-металургійним комплексом. У випадку занепаду металургійної галузі, в економіці спостерігатиметься мультиплікативний негативний ефект, що буде проявлятися у порушенні макроекономічної стабільності та скороченні зайнятості у низці суміжних галузей [1].

Згідно з даними World Steel Association [2], Україна в світовому рейтингу в 2011 році займала 8 місце з виробництва сталі та заліза. Станом на липень 2012 року, ці показники змінились — 7 місце з виробництва заліза та 10 позиція з виробництва сталі. За оцінками експертів, ці показники до кінця 2012 року погіршаться.

Занепад металоспоживчих галузей призвів до різкого скорочення внутрішнього попиту на металопродукцію. У результаті

активізації збутової зовнішньоекономічної діяльності, маємо вкрай викривлене співвідношення між експортом і внутрішнім споживанням металопродукції — 85,0:15,0. У розвинутих країнах, де металургійна галузь переважно працює на внутрішнє споживання, це відношення протилежне — 10,0:90,0 [3, с. 213]. У Росії воно становить приблизно 50:50. Тому, пріоритетним напрямком розвитку металургійного комплексу України має стати поступове зменшення експорту металургійної продукції та збільшення споживання національними галузями промисловості — машинобудуванням, автомобілебудуванням, будівництвом тощо. Довгострокова стратегія розвитку галузі має бути орієнтована головним чином на розвиток внутрішнього ринку металу.

На найближчу перспективу продукція чорної металургії не має конкурентів і не має реальних заміників. Водночас вимоги до металопродукції (в частині механічних властивостей, корозостійкості, бездефектності та ін.) зростають і розширюватимуться. Купівельна спроможність споживачів металопродукції цілком залежить від стану світової економіки.

Тільки модернізація, перехід на сучасні технології, концентрація капіталу та інтеграція виробництва дозволять українській металургії залишатися конкурентоспроможною на світовому ринку.

Для збереження конкурентних переваг і пов'язане з цим розширення внутрішнього і зовнішнього ринків необхідно проводити заходи щодо технічного переозброєння та реконструкції застарілого обладнання, зниження всіх видів витрат на виробництво, всебічне застосування ресурсо- та енергозберігаючих технологій.

У різних сферах світової економіки спостерігається тенденція до укрупнення й глобалізацію виробництва. Світовий досвід показує, що єдиний шлях, який веде до становлення конкурентоспроможних промислових структур — концентрація капіталу та виробничих потужностей, їх інтеграція за вертикальним технологічним принципом. Така інтеграція підвищує ефективність виробництва за рахунок скорочення транзакційних витрат і зменшення непрямого оподаткування проміжних продуктів виробництва.

Основними тенденціями ринкової поведінки західних металургійних є процеси консолідації, які завжди здійснювалися згідно із законами ринку: злиття, поглинання й альянси, які створюються з метою економії на масштабах, наближеності до ринків збуту або джерел сировини. Низький рівень кооперації у гірничо-металургійному комплексі України не дозволяє налагодити раціональні

канали ресурсного забезпечення металургійних підприємств і створити повні технологічні цикли виробництва.

Отже, основними стратегічними напрямками покращення ефективності діяльності металургійного комплексу, як основи найпотужнішого галузевого ринку України, має стати зміна співвідношення «експорт—споживання» металургійної продукції в бік збільшення національного споживання, впровадження процесів консолідації на вказаному ринку та аналіз доцільності утворення вертикально інтегрованих ринкових структур, оновлення технічної та технологічної бази, залучення новітніх технологій обробки сировини.

Література

1. Пікус А. Ю. Металургійна галузь України: Тенденції та перспективи // Актуальні проблеми економіки. — 2011. — № 4. — С. 92—102.
2. <http://www.worldsteel.org> — World Steel Association
3. Формування галузевих ринків України: перехідний період / За ред. д-ра екон. наук, проф. В. О. Точиліна. — К.: Фенікс, 2004. — 332 с.

Прохорова Є. В.,

канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», Україна

Prokhorova Ieliena,

Candidate of sciences, associated
professor of the Enterprise's
Strategy Chair, Kyiv National
Economic University, Ukraine

ПІДХОДИ ДО ПЕРЕТВОРЕННЯ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ, ЩО НАВЧАЄТЬСЯ

APPROACHES TO TRANSFORMATION THE HIGHER EDUCATION INSTITUTION TO LEARNING ORGANIZATION

Дано визначення та ознаки організації, що навчається. Визначено інструменти, за допомогою яких університети можна перетворити на організації, що навчаються

The definition and characteristics of a learning organization are presented. Defined tools by which universities can be transformed into the learning organization

Білл Малфорд (Mulford, 2000) визначає організації, що навчаються, як такі, що можуть структурувати, реструктурувати і розвивати себе таким чином, що і організація, і її члени постійно вчаться на своєму досвіді, один від одного, а також від навколишнього середовища. Результати навчання дозволяють ефектив-